

Falcsik Mari

Pacsírtajaj

„Megyek. Télbe itt ragadt
pacsírta síratja párját a magasba.”
– e megjegyzéssel találtatott Szendrey
Júlia hátrahagyott papírjai közt

Pacsírtajaj! S te? – Hallod-é?
Hegedetlen sebembe váj,
Legyilkolt nyarunk siratójaként,
Gyászában csapongó madár.

S milyen remény az, Istenem? –
Tested körül a harci zaj
Míg némult, már nyugvó tetemeden
Últ meg a csönd hullámival?

Vagy mellkasod még eleven
Nyíló husába belemart,
Friss vér buggyant vas-ütte szíveden,
Jajdulni hallván ama dalt?

Míg Tavaszt trillázott nekünk,
Köveltük ketten énekét,
S hittük, nem a mennyekben odafönn,
De lenn a földön van az ég.

Még nem sejtettem jajszavát,
Sikoltva hogy' röpít feléd,
Midőn tört boldogságunk alkonyán
A földre lezuhan az ég.

S hogy gyermekemet elhagyom,
Élőt a holtért, s férfimezt
Öltve, hóban bolyongok nyomodon
Véres mezőn – nem láttam ezt.

„Hígygy! Reméj! Szeress!” – így írad.
De hinni mit, s remélni még –
Veszítve egykint szerelmet s hazát?
Éngem csak ittfeledt az ég!

* Az *Alföld* szerkesztősége által meghirdetett Petőfi Sándor-költőverseny pályaművei. I. helyezett: Falcsik Mari, II. helyezett: Kukorelly Endre, III. helyezett: Markó Béla és Nádasy Ádám.

Fátyol szakadván, mint a szív,
A lélek majd' kettéhasad:
Könny-ázott levélből nem hinni hív,
De követni, áldott szavad.

Üldöztetésem orvul ért:
Hívém, majd tartásom elég,
S a föld, ha kötelez, hát meg is ért,
Miképpen nem ítél az ég.

S mint fáj Arany! Minden szava
Szégyenbillog: bőrömbé ég!
Hogy' nem lát – Ő? Vaksága kárhozat:
Belefejeketül föld s az ég.

Egy-fiunk marad árva ág –
Mégis, mily vigasz: jó az év,
S én, holt a halállal kiegyezvén,
Indúlok, s befogad az ég!

Segesvár véres mezején
Nemcsak Néked jött el a Vég:
Nékem, kinek Tebenned egyedül –
Már benn a földben van az ég.

Kukorelly Endre

Aki alszik, az

„Emlékezet s remény”

Petőfi Sándor: *Pacsirtaszót hallok megint*

Aki alszik, mind beborult
eget lát s vakító földet,
párnáját maga alá gyűri, hogy
legyen valamivel könnyebb.

Aki alszik, a helyén van,
Másik oldalára fordul
a test, kilát a testből a lélek,
test szuszog, a lélek lendül.